

Акценти

КРЕДИТИТЕ ПАК НА МОДА, ТЕГЛИМ ПО 60 ХИЛ. ЛЕВА НА ЧАС

682-ма са милионерите в България.

Само за година нови 100 души спестиха по милион в банки.



Българинът тегли по 60 хил. лв. бързи кредити на всеки час, показват последните данни на БНБ. Само за трите месеца на тази година, от април до юни, домакинствата са получили от специализираните дружества за кредитиране 33 млн. лв., което прави по 500 хил. лв. на ден. Така общият им борч само под формата на бързи заеми е стигнал 1,393 млрд. лв., от които потребителските са 939,7 млн. лв., а жилищните - 360,5 млн. лв. В сравнение с миналия юни потребителските кредити нарастват с 12 на сто, а жилищните падат с над 36%.

Данните на БНБ сочат още, че това е своеобразен ренесанс за бързите кредити, които се теглят от семействата. В продължение на една година те намаляваха, като това продължи до края на 2012 г. От началото на тази година спешните кредити отново започнаха да нарастват, като за първите три месеца на 2013 г. те са се увеличили с 16,6 млн. лв. Бързите заеми за домакинствата са 71% от всички отпуснати кредити от небанкови дружества, като за отбелязване е, че година по-рано техният дял е бил 78 на сто.

За разлика от домакинствата, фирмите са свили търсенето или получаването на заеми от небанкови дружества през второто тримесечие на тази година. Намалението, в сравнение с първите три месеца на 2013 г., е с 11,8 млн. лв., като достига сумата до 517,6 млн. лв.

Продължава на стр. 6

СТАНА ПО-СВЕТЛО В КАЗАНЛЪК

Момент от ремонтните дейности по бул. "23-ти Пехотен Шипченски полк"



Близко 300 осветителни тела от Буличното осветление на Казанлък са възстановени отново от началото на юли благодарение на кампания на Община Казанлък за възстановяване на уличното осветление в града.

Така в тъмната част от деня в града вече работят близо 85% от общия брой осветителни тела, които са около 4 хиляди за града.

С по-голяма значимост в това отношение са зоните: бул. „Розова долина“, бул. „Освобождение“, бул. „23-ти Пехотен Шипченски полк“, както и улиците: „Севт“, „Ген. Столетов“, „Стара планина“, „19-ти февруари“, „Опълченска“, „Капрони“, „Москва“, както и районите на квартал „Крайречен“, предгаровият площад, ул. „Иван Вазов“, където е възстановено

ДЕСЕТИ ЮБИЛЕЕН НАЦИОНАЛЕН СЪБОР НА ПРИЯТЕЛИТЕ НА РУСИЯ В БЪЛГАРИЯ

ПРОГРАМА

7-ми септември 2013 г.
яз. Копринка



09:00 ч. - Поклонение на Паметника на Свободата на връх „Шипка“ 1000 ч. - Откриване на паметник на ген. М. Скобелев в гр. Казанлък / площад „Видин Даскалов“

09:00 - 17:00 ч. - Музикално развлекателна програма с участието на

професионални и самодейни състави и изпълнители от България и Русия: Група „Спринт“, Венци Мартинов, руските ансамбли: „Надежда“ - гр. Сочи, „Везелица“ - гр. Белгород, „Лысва Войт“ - Коми.

11:30 ч. - Награждаване на първенците в IV-я международен конкурс за детска рисунка „Обичам моята родина“

12:00 ч. - Тържествено откриване на събора.

14:00 - 15:00 ч. - Среща на Националния съвет на Национално Движение „Русофили“ с областните и общинските ръководства.

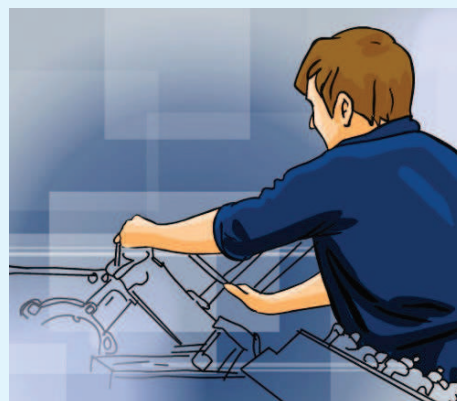
Организатори на събора - Национално движение Русофили и Община Казанлък.

ДЕН НА МАШИНОСТРОИТЕЛЯ - ДА СИ ПРИПОМНИМ ПРАЗНИКА! П О К А Н А

До

- Машиностроителите от всички професии, поставили началото през 1960 г. на производството на металоурежещи машини ПК 12, ПК 20, ПК 32, ФХ 320, ФУ 250 на световно ниво и основатели на завода за металоурежещи машини, открит на 21.12.1965 г.

- Машиностроителите, продължили производството на тези и нови изделия до днес.



Каним Ви да вземете участие в традиционната среща на машиностроителите от различни поколения от „Арсенал“ АД, която ще се проведе на 06.09.2013 г. (петък) от 12 ч. в ресторант „Капитал“ - гр. Казанлък. Своето присъствие можете да заявите, като внесете 15 (петнадесет) лв.

до 04.09.2013 г. на :

1. Георги Цонев - тел. 7 91 08, GSM 0898326087
2. Георги Георгиев - с. Енина, инициатор на срещата, тел. 04326 /23 46.
3. Стефан Русев - пласьор на женския пазар.
4. Петко Паров

от Организационния комитет

напълно уличното осветление, ул. „Неофит Рилски“ и др. Паралелно с това продължава възстановяването и доизграждането на уличното осветление и в други райони на Казанлък. Вече е възстановено и неработещото близо 20 години парково осветление в квартал „Васил Левски“ - около блоковете 2, 3 и 33.

Пред тях вече са монтирани 12 нови осветителни тела върху съществуващи стари железни стълбове. За възстановяването на осветлението в района на блок 3 е прокопан 30-метров канал. В помощ на служител от общинското звено за улично осветление във възстановяването на мрежата там са се включили с доброволен труд и двама граждани от вх. Г на блок 33.

Продължава на стр. 6

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 3

Експертно
Мащабни ремонти в Общината



на стр. 5

Арсеналска гордост:
Нова фреза създадоха в Завод 5



на стр. 7

Срещи:
Велина Пендоловска -
Опазването на света е наша кауза



Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

Иван Даскалов-Джима помни:

„БАЛКАНТОН“ ЗАПИСВА ПЛОЧА НА „АРСЕНАЛ“

По 1000 души събирали арсеналските музиканти на премиерните си концерти в Червената зала на „Арсенал“. Публиката идвала, приканвана от вестник „Заводска трибуна“, радиото на предприятието редовно отваряло време за момчетата с художествен ръководител Иван Даскалов, който дори водел там музикално предаване. Арсеналските журналисти Веселина Дервишева, Янка Спасова и Антоанета Джимова го подкрепяли. Помощ идвала и от Мария Рашкова.

Джима, който си е сто процента китарист и сега, тогава се посветил и на пианото. Наложило се да учи и пиано в Школата за художествени ръководители в Пловдив, за да може да задава песните от репертоара на самоуките музиканти. Даскалов поема арсеналската естрадна музика по идея на Милко Миланов, който станал директор на фирмения дом на културата. Миланов бил много „запален“ за идеята и осигурявал всичко нужно за дейността на групата. Никакви проблеми не създавало и ръководството на комбината. Главният счетоводител Венко Иванов бил темен фен и не блокирал никога разходите за музикалното оборудване. Така бандата се сдобила с отлична техника, за да може да гони и качество в изпълненията си. Имали най-доброто в Казанлък. Купували от най-доброто. Имали собствен озвучител. Търсели ценни инструменти.

Китарата на легендарния Личо Стокса дошла в „Арсенал“

Джима се срещнал лично с легендарния музикант, свирил за Лили Иванова и Васил Найденов, за да купи този уникален инструмент - Стратокастера на популярния Личо Стокса. Чудейки се, къде са днес дирите на този скъп инструмент, единственото, за което Даскалов съжалява, е разпиляването на апаратурата след разформироването на състава. Раздялата дошла след промените през 1989-та. По думите на Джима, било по времето на Димитър Минков като шеф на дома на културата. „Можеше и днес да се намерят момчета, които да продължат това, което направихме ние. Най-много се ядосвам за погубването на техниката“, ядосва се Джима. „Предпочитам някои неща да не ги коментирам“, приключва набързо той. Предпочита да помни доброто.

С тая техника-мечта групата направила репертоар от над 30 песни. Това бил минимумът, без който тогавашните културни власти не допускали никого да свири публично. Особено - в ресторантите на „Балкантурист“. Спазвали стриктно изискването: 30 % руски песни. Но заедно с това прокарвали модерната тогава родна естрада. Даже Данчо Караджов от „Сигнал“ дал на „Контраст“ свое парче за изпълнение.

По онова време за авторски права никой почти не е и чувал. Въпрос на уважение било да се

говори с автора и да му се плати, преди парчето му да

да се учи от най-добрите. „Не всичко се получаваше

До министерската свита Джима стигнал с групата на

ма арсеналски служители на реда, понаучили ги да свирят, раздали на всички сини униформи, снабдили се с чинове и пропуски ... И - готово! Джима получава униформа на майор..., истински следовател „чука“ на барабаните. Така момчетата отиват на фестивала в Стара Загора. Резултатът:

Арсеналската група с бронз от МВР

„Спечелихме бронзов медал от самодейния фестивал на МВР, но понеже нямаше как да ни платят, ни предложиха, за компенсация, да станем нещатни сътрудници, през усмивка си спомня Джима. Той отказва „компенсацията“. Джима признава, че винаги е бил десен симпатизант в политиката. Но, както много други, днес също е разочарован.

Десните му убеждения не пречат да признава хубавото, което е имал преди 1989-та. Най-ценното за художествения ръководител на ВИГ „Контраст“ си остава оня шур ентузиазъм, на който се крепи и успехът на момчетата от групата. С този именно ентузиазъм на самодейността арсеналското битие на Иван Даскалов става нещо повече от ежедневието на инструменталчик в Завод 6 и метролог в лабораторията.

Даскалов напуска през 2005-та, когато избира друга посока на живота си. Кварталното му магазинче „Стоки за бита“ става факт след покупка на сградата, станала възможна, благодарение на арсеналските спестявания от гурбета в Судан. „Смятам себе си за мощен човек“, е категоричната самооценка на Джима. Навремето, усетил себе си като принуден да напусне, днес собственикът на спретнатото магазинче не съжалява. Арсеналската подреденост личи от пръв поглед сред козметичните продукти, домакинските препарати и нещата от първа необходимост на рафта. Клиенти идват и от другия край на града.

Радостта е и в семейството. Щерката се развива в мениджмънта на голяма търговска верига, синът също е добре. Семейството се радва на приятелските срещи с групите от „Контраст“, събирали често в заведението на Тания Рашкова и Вальо в Западното. Връщат се към положителните емоции от онова време и си създават нови.

Джима и днес се дразни, щом чуе някой да свири или пее фалшиво. Рокаджия е, но не си пада по най-твърдия рок. Обича Джон Бон Джоуви, Зи Зи Топ, Елтън Джон... А хиляди момчета и момичета с побелели вече коси - арсеналците от онова време, обичат него. И момчетата в комбинезони от черно-бялата снимка за спомен на ВИГ „Контраст“.

Диана Рамналиева

Неведомо са пътищата на арсеналските спомени: снимка над телевизора в хола, запазена ръкописна дописка до вестник в папка с побелели корици, кутия от обувки със свидетелства за ордени и медали, личен дневник с първи впечатления от Западната чужбина, фото с нефтените кладенци на Ориента, афиш с името ти в арсеналска постановка, изрезка от вестник между страниците на книга...

Или: черно-бяла фотография за спомен под стъклото на тезгяха в квартално магазинче „Стоки за бита“! - ежедневното връщане към радостта от ентузиазма на заводската самодейност, в мислите на Иван Даскалов. Джима, както и сега го знаят приятели-музиканти, се връща към миналото на Вокално-инструменталната група „Контраст“ всеки път, когато посреща клиент в подреденото си магазинче до Колелото на „Орешака“. Защото погледът неизбежно минава през запечатаните в кадър широки усмивки на момчетата от „Контраст“. Те са любимците на арсеналската естрадна публика години наред. Особено - на младежката, по онова време, обединена от Комсомола. Времето на Комсомола мина. Но не и времето на Музиката. Звучите от китарите, опънати в сърцата на хиляди арсеналци от таланта на момчетата, водени от Джима, продължават да звънят. Чувам ги още веднага при срещата с художествения ръководител на арсеналския естраден състав. Ннищо, че идват през повече от 20 години.

се засвири в някоя местна група, но можело да мине и без това.

С добре подбран репертоар, арсеналската група е допусната да свири в „Балкантурист“. При това - в най-имиджовите ресторан-

най-добре, но, според нашите възможности, при правилно избор на репертоар, се случваше“, не без гордост си спомня Джима. За успеха на групата много дал и гласът на Тания Рашкова. Казанлъчани наричали Тания „втората

„Арсенал“. Но за него всичко почва още в Техникума. Затова сега снимките от групата на Механото също са под стъклото в спретнатия му магазин. Джима държи на това. Там свири заедно с днешния зам.-кмет на Разград, Любо

Арсеналската естрадна група (в средата е Джима)



ти. Помогнал лично Минчо Тачев.

„Контраст“ превзема „Роза“ и „Казанлък“

Арсеналските момчета свирят по фестивали и комбинатски събития безплатно, но в заведенията работят на професионални начала. Свирили са навсякъде в Казанлък, вкл. на „Тюлбето“ и в ресторант „Капитал“ в по-ново време. Обикаляли по морето. Дошли и наградите от самодейните фестивали. „Винаги ни класираха, обаче след домакинските...“, шегува се Джима. Победата се полагала на организаторите - я в Сопот, където е центърът на „Металхим“, я в Стара Загора, където се провеждали окръжните надпревари. За да трупат опит, групата ходила чак на „Златният Орфей“. За

Лили Иванова“... Двамата с Тания идват от самото начало в комбинатския състав. Пращат ги специално от Градския комитет по култура. После тандемът развива и вокално-инструменталната група в Бузовград, откъдето е и Тания.

Момчетата от „Контраст“ ходили да свирят дори в Германия и Чехия. Стигнали до запис на две авторски песни в националното студио „Балкантон“, което пуснало цяла дългосвиреща плоча с арсеналски изпълнители. Наред с фолклорните ритми, естрадата също присъства в плочата с песни на Джима и Тумбата - музикантът от Енина.

Лично министърът на машиностроенето, преди това - директор на „Арсенал“ - Тончо Чакъров, се гордее с групата и я лансирал по национални форуми. Джима се шегува:

„Попаднахме в свитата на Тончо Чакъров“

Цонев. В групата са още Петьо Радев, сега в САЩ, Стефан Хинов, сега в Португалия, Таро /Бог да го прости...!/, Николай, Даскала и Г. Нонов, днес в мениджмънта на голяма казанлъшка фирма.

Арсеналската група се събрала спонтанно. „Надушили се“ по общата порода - страстта към музиката, която навремето наричахме „естрадна“. По цял ден работят из предприятието, вечер репетираат до късно. За пари не мислят, радва ги обичта на арсеналци - истински самодейци. „Арсенал“ ги обгрижва отвсякъде. Купуват им дори костюми за сцената - цветни работни комбинезони в духа на времето...!

Работническите комбинезони, обаче, не вършат работа навсякъде. Набрали скорост в изявиите, момчетата от „Арсенал“ са поканени да представят областното МВР на Национален фестивал. Вкарали в групата двама-три-

МАЩАБНИ РЕМОНТИ ПРЕДПРИЕ ОБЩИНА КАЗАНЛЪК

Община Казанлък започна мащабни ремонтни дейности за асфалтиране и преасфалтиране на улици в града и в населените места. Стойността на всички тези дейности е 1 601 000 лева, като средствата са заложили в Годишната инвестиционна програма на общината.

До приключване на работата се затварят за движение ул. „Георги Бенковски“ и ул. „Петко Стайнов“.

1 307 070 лв. ще бъдат вложени за асфалтирането, което трябва значително да подобри пътната инфраструктура.



Паралелно с това се асфалтира ул. „Индустиална“, северно от фирмите „Катекс“ и „България-К“, и ул. „Кенали“ - от ул. „Чаталджа“ до ромския квартал, през Стара река до ж.п. гарата, с продължението на вече препавираната ул. „Москва“. С това на практика се постига една от важните цели на тази общинска управа: изнасяне на транспортния поток на Казанлък от центъра в посока изток-запад по южната пътна дъга и север-юг - по западната и източната дъги. Така реално ще се освободи идеалният център от натоварения автомобилен трафик.

С асфалтирането на улиците „Христо Янков“, „Петко Стайнов“, „Георги Бенковски“, „Ген. Гурко“ и „Цар Симеон Велики“ и паркинга на ул. „Ген. Гурко“ ще се завърши централната градска част, включваща малките вътрешни улици, които са тесни и непроходими поради лошото състояние на асфалтовата настилка към този момент.

Специално внимание в започналите ремонтни дейности ще бъде отделено на ул. „Пушкин“. Там ще се отвори движението за кв. „Васил Левски“. Предвижда се и нивелиране на улицата. В кв. „Изток“ ще се поставят бордюри в частта на ул. „Кремона“ и ул. „Чаталджа“ до бл. 42. Цялостно ще се асфалтират ул. „Орешака“, както и бул. „23-ти Пехотен Шипченски полк“, в частта до магазин „Кауфланд“. В момента там се подменя и водопроводната мрежа.

220 хиляди лева ще се вложат за възстановяване на водопровода и пътната настилка по ул. „Капрони“.

Седмици преди старта на новата учебна година усилен ремонтни дейности текат в училищата в община Казанлък. Ремонтният се също клубове, сгради на кметства от общината, заделени са средства за реконструкция на гробищни паркове, всичко за над 320 хиляди лева. От края на август започнаха и ремонтните дейности на покривите на училищата ОУ „Христо Ботев“ - с. Енина и ОУ „Св.св. Кирил и Методий“ - гр. Шипка, където пари за ремонт на покрива училищната управа моли от 20 години.

Таван на училище в общината



Ремонтира се училището в с. Копринка. Парите за това - 179 779 лева, са по проект на Община Казанлък, спечелен по програмата „Красива България“. Част от средствата - 89 890 лв., са собствено финансиране от бюджета на Община Казанлък, а Министерството на труда и социалната политика осигурява останалите 89 889 лв.

Основен ремонт за близо 25 хиляди лева започва и на сградата на кметството в с. Ясеново. Почти 22 хиляди лева са заделени за благоустрояване на гробищните паркове в с. Копринка и с. Кънчево.

Общината проведе и обществени поръчки за строителство и ремонт на шест обекта - общинска собственост, в гр. Казанлък и населените места през 2013 г.: преустройство и разширяване на Културно-информационния център на ул. „Искра“ № 4, изграждане на нова Ритуална зала за радостни обреди; основен ремонт на клуба по шахмат, на кафе „Галерия“, където в бъдеще трябва да се помещава Музеят на фотографията - откопелна мечта на казанлъшката фотогилдия.

В планове на общинската администрация е и бъдещ основен ремонт на Младежкия дом. Осигурени са средства и за изграждане на ограда на разширените християнски гробища в с. Ръжена.

Още един безплатен паркинг на площ от 2 декара вече е на разположение на гражданите на община Казанлък. Той се намира северно от Кооперативния пазар и дава възможност за безплатен престой на 100 автомобили. С този паркинг безплатните места за паркиране в централната градска част на Казанлък стават шест.

Това са паркингот зад кино „Искра“, паркингот източно от НЧ „Искра“, паркингот южно от ИМ „Искра“, паркингот източно от СОУ „Екзарх Антим I“ и паркингот зад Данъчна служба.

Изграждането на новия паркинг бе съпроводено и с цялостна реконструкция и облагородяване на района. Подменени са улични и градински бордюри, оформени са зелени площи.



Приемна на обществения посредник на гр. Казанлък

Ежедневно, 5 дни в седмицата, по 4 часа, общественият посредник на Казанлък Гинка Щерева ще приема граждани с техните въпроси, жалби, молби за помощ.

Целта на това часово разпределение на приемната е да се даде възможност на хора с различно работно време да могат да се срещат с обществения посредник.

Понеделник	14.00 - 18.00 ч.
Вторник	13.30 - 17.30 ч.
Сряда	08.30 - 12.30 ч.
Четвъртък	11.30 - 15.30 ч.
Петък	09.00 - 13.00 ч.

Адрес:

гр. Казанлък, бул. „Ал. Батенберг“ № 4, ет. 3

телефон за връзка 0431/ 98 340

e-mail: ombudsman@minicipality-kz.org

Сигнали до обществения посредник могат да се изпращат и чрез специалните кутии, поставени на следните места:

- на входа на обществената сграда на бул. „Ал. Батенберг“ №4, както и на етажата пред приемната на обществения посредник в същата сграда, ет. 3

- на бул. „Розова долина“ № 4, зад бившата руска книжарница.

Сигналите до обществения посредник могат да се подават устно или в писмен вид.

Анонимни сигнали не се приемат и не се разглеждат.

ПОКАНА

ИНИЦИАТИВЕН КОМИТЕТ ПРИ ЗАВОД 1 „Арсенал“

Най-сърдечно и с удоволствие Ви кани на среща на ветераните - оръжейници, която ще се проведе на 21 септември 2013 г. от 11 ч. в камерна зала на ДК „Арсенал“.

След срещата тържеството ще продължи в ресторант „Капитал“ - от 12 ч.

За желаещите да участват в тържествения обяд куверт - 20 лв.

Телефони за записване в „Арсенал“: 0431/ 5 77 28

Веска Демирева: 0887 63 90 96

Атанас Касабов: 0884 59 90 67

Краен срок за записване 13 септември 2013 г.

Добре дошли сте!

Русофили

Казанлък ще бъде единственият град в света, в който ще се издига паметник на генерал Скобелев в цял ръст.

Главен проектант на паметника е арх. Венцислав Йочков-ловски.

Средствата за изграждането са дарения на русофили и спонсори на Национално движение „Русофили“.

Инициативата за градежа на паметника е също на Национално движение „Русофили“.

УДОБНИ ОБУВКИ И ЧАС ВРЕМЕ - АРСЕНАЛСКА РЕЦЕПТА ЗА НАСТРОЕНИЕ

Това е рецептата за добро настроение и релакс, открита от 14-мата арсеналци - настоящи и ветерани, самодейни танцьори, които са част от групата за български хора „Жар“ към НЧ „Жар“. Вече 11-та година под ръководството на Дора и Петър Петкови над 100-на граждани от района с усърдие усвояват най-кръшните хора от нашия танцов фолклор и този, на съседите ни.

Най-запалени и най-верни сред тях са представителите на „Арсенал“, които зиме по три



Част от арсеналските танцьори

пъти, а през лятото по два пъти в седмицата в продължение на час играят хора и ръченици.

Всеки от тях си има различни мотиви, заради които прави това, различен е бил и пътят, завел ги в репетиционната зала на ул. „Тракия“. Всички, обаче, са категорични, че с това си занимание постигат 2 в 1: полезно и приятно.

Дора Стефанова, мениджър на системата за управление на качеството в „Арсенал“, която е от най-редовните танцьори в групата, е категорична, че танцуването в „Жар“ е начин да се разтоварва и да се зарежда позитивно. Като бонус е и елегантният и приятен начин да поддържа форма. На същото мнение са и две бивши вече арсеналки, едната от които - с респектираш 30-годишен стаж в „Арсенал“- Митра Петрова, монтажник от Завод 1.

Сред доайените в танцовата група е Светла Кирилчева, която в трудовия си път има 10-годишен стаж в Техническа дирекция като преводач от немски. Светла е от прощъпулника на „Жар“ още от 2002-ра година. Почти не е пропускала репетиция, знае над 30 различни хора. Сред новациите от групичката на танцуващите арсеналци е Иван Бонев от завод 4, цех 103, който идва в часовете по танци на принципа „чул“.

Твърдо не съжалява, защото, освен, че учат най-засуканите хора и ръченици, групата има и интересен свой живот. Вече са били на обмен на танцов опит в Поморие и Разлог, куп нови



Живко и Катя

предизвикателства и срещи с колеги по хоби тепърва предстоят. Сред запалените арсеналци-танцьори е и шлосерът Живко Василев от Завод 1, цех 240. За него мотивът да се запише в групата на Дора и Петър било дългото хоро на Ивановския събор в Ръжена на тазгодишния Ивановден. Оттогава Живко е сред най-редовните самодейци-танцьори.

Освен срещите с колеги от други градове, допълнителен заряд и мотив за танцуващите арсеналци са и организиранияте от миналата есен фолклорни дискотеки, на които се танцува и пее до зори. Арсеналци са категорични, че за тях не е нужно да си сред виртуозите на Елениното хоро, а е нужно само сърце, душа и време. Емоциите са безплатни, казва Иван от Завод 4.

Над 100 са изповядващите тази философия за всичките 12 години

от началото на групата за танци „Жар“.

Професионалният им състав е пълноценен, не липсват и кандидат-младоженци, за които правото хоро е просто задължително.

Отвъд него остават стотиците часове и незабравимите мигове в тях, прекарани с хора по сърце, съмишленици и с невероятните ритми на българския народен танц.

За тези, които отдавна се канят да станат част от ентузиазиранията група танцуващи арсеналци за удоволствие, поканата важи целогодишно, „до поискване“. Всеки понеделник, сряда и петък - от 18 часа.

Нужни са чифт удобни обувки и час време. Другото ви чака там.

Деляна Бобева

Историята помни:

89 години от създаването на Държавната военна фабрика в Казанлък

С царски Указ №18 от 15-ти септември 1924 година на Негово величество Борис Трети Софийският артилерийски арсенал се премества в Казанлък под името Държавна военна фабрика.

Един от мотивите за това е, че с разрастването на София като столица на България от покрайнините, където след Освобождението е преместена от Русе Държавната военна фабрика, в началото на 20-ти век ДВФ се оказва в центъра на София, сегашният квартал „Лозенец“.

Тогавашният министър на войната, казанлъчанинът генерал Иван Вълков, прави предложение до Борис Трети преместването на Държавната военна фабрика да стане в родния му Казанлък. Сред мотивите за това са, че градът е във вътрешността на страната и равно отдалечен от нейните граници, има много възможности за разрастване, тъй като по това време Казанлък основно занаятчийски град. Фабриката е преместена в земеделския квартал „Кашът“.

За целта с царския указ се отчуждават и определен брой земи, очертават се граници на землищата, до които се простира военната фабрика. Първоначално се отчуждават за нуждите на фабриката 470 декара



ливади, 46 декара ниви, 24 декара общински мери и 176 декара общински тревни.

За сравнение: днес „Арсенал“ се простира на терен от 3 хил. 720 декара земи.

За отчуждените имоти се плаща с пари от бюджета на Военното министерство. Голяма е ролята на генерал Иван Вълков за преместването на фабриката в родния му Казанлък, който се оказва идеолог и радетел за това, вдъхновител и деен участник в самия процес. Вълков, обаче, не е създател на фабриката в бук-

валния смисъл. Първоначално някогашният прародител на днешния „Арсенал“ се състои от една ремонтна работилница и един военен склад. Впоследствие, наред в годините, фабриката се разраства. Факсимиле от царския указ и мотивите за преместването се пазят във фирмения музей „Арсенал“.

Преместването на Софийския военен арсенал в Казанлък в началото на 20-те години на миналия век дава тласък за развитието на индустрията в града по онова време.

През 1925-та година се създава и Техническото училище, днешната ПГ „Иван Хаджиенов“. За създаването му видният енинец дарява 1 млн. златни лева. През 1926 година в Казанлък се открива и Авиационно училище.

Малко преди това, през 1921 г., в района се открива и ж.п. линията до Тулово. Всичко това коренно променя облика на околията.

Веднага след преместването на фабриката започва работа и първата работилница в нея - снарядната. За първи началник на ДВФ, която до 1927 година е клон на Софийския артилерийски арсенал, е назначен генерал Димитър Станчев. Заедно с него в града пристигат и първите специалисти и работници от София. До Втората световна война фабриката се разраства. През 1939 година в нея вече работят 2 335 работници и специалисти, като жените са едва 378.

Висшистите са били само двама. Групата на работниците с основно образование е била най-многобройна - 1015 души. Имало е 1 архитект, 1 електроинженер, 4 химици, 1 физик, инженер-химиците са били 7, а 10 - машинните техници.

Държавната военна фабрика в Казанлък носи това име от създаването си до 12-ти юли 1948 година. След тази дата се преименува на Военен завод 1. С настоящото име „Арсенал“ АД е от 3-ти декември 1999 година. Преди това има още 6 промени на имената.

Деляна Бобева

Лято 2013:

За хотел „Арсенал“ – гр. Несебър Цени за месец септември 2013 г.

- Настаняване след 14:00 ч.
- Освобождаване до 10:00 ч.

/след 10:00 ч. на всеки просрочен половин час ще се взема неустойка по 5 лв. на легло, независимо какви са настанените работници или служители/. Моля да уведомявате работниците за часовете на настаняване и напускане на стаите, с цел да не се създава допълнително напрежение/.

ЦЕНА НА ДЕН НА ЧОВЕК

- 26.00 лв./нощ.+закуска+обяд + вечеря/
- ДЕЦА ДО 2 г. - БЕЗПЛАТНО /БЕЗ ЛЕГЛО И ХРАНА/
- ДЕЦА ОТ 2 ДО 12 г. - 16.00 лв./нощ.+закуска+обяд+вечеря/

НАСТАНЯВАНЕТО НА НЕРАБОТЕЩИ В ЗАВОД АРСЕНАЛ

ЦЕНА НА ДЕН НА ЧОВЕК

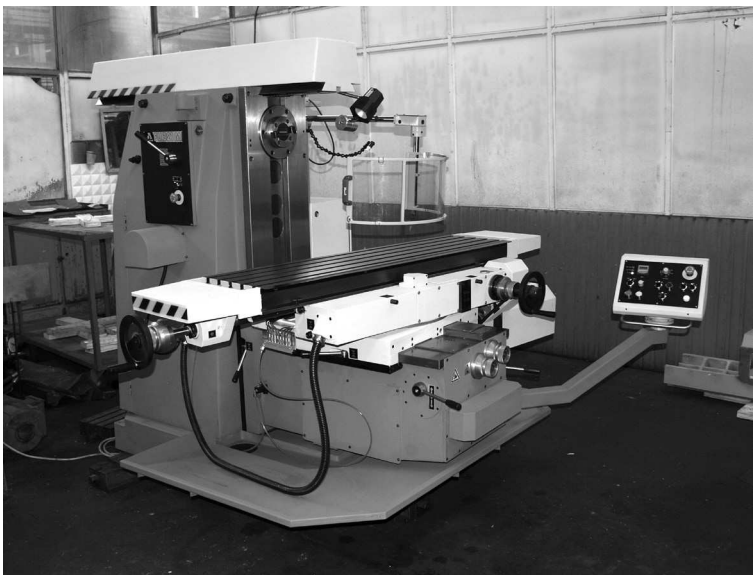
- 30.00 лв./нощ.+закуска+обяд + вечеря/
- ДЕЦА ДО 2 г. - БЕЗПЛАТНО /БЕЗ ЛЕГЛО И ХРАНА/
- ДЕЦА ОТ 2 ДО 12 г. - 16.00 лв./нощ.+закуска+обяд+вечеря/

ЕЛЕКТРОНИКА ЗАМЕНЯ ЗЪБНИ КОЛЕЛА В НОВАТА ФРЕЗА НА ЗАВОД 5

Чувствам се като пред уволнение от казармата

Новата разработка на Универсална фрезова машина **ФУ 321 МС**, дело

основно предимство - минимален брой детайли, намаляване на трудоемките детай-



на конструктори от Завод 5, вече се изпробва в производството, събщи за „Трибуна Арсенал“ директорът на арсеналския Завод за механична обработка на детайли инж. Петър Щирянов.

Машината е разработена от екип в състав: инж. Минчо Русенов, инж. Христина Георгиева, инж. Неда Лумбева и инж. Слави Енев.

Фрезата е на етап „Опитен образец“. В по-нататъшното развитие на фрезовите машини на Завод 5 като вид, чрез сегашните промени, се цели постигането на едно

ли, влагани в монтажа, при запазване на цялостните характеристики на изделието.

В най-новия вид на арсеналската фреза не само се намалява броят на влаганите в машината детайли, а се отстраняват изцяло и проблемни в сегашния монтаж детайли.

Идеята за новата разработка е отпадане на механични детайли в преводите на машината. В новата фреза се използва честотно регулиране на подавателните преводи и главния превод, което прави ФУ321 МС по-съвременна.

Използването на електроника във фрезмашината дава възможност за отпадане на трудоемки машинни части, особено валове и зъбни колела, влагани до сега в предишния вариант на фрезата. Частите, които вече няма да се използват, са трудни за изработка, изискват влагане на повече материали и квалифициран работнически труд, което създава проблеми при монтирането и експлоатацията на фрезите. От вкарването в серийно производство, което към момен-

можност себестойността на този етап да остане без промяна, но в бъдеще, предвид постоянното поевтиняване в електронния бранш, се очаква изработката на фрезите в Завод 5, дори да поевтинее, коментира директорът инж. Щирянов. Влаганата електроника в новия модел фреза е производство на фирмата „Сименс“ - Германия.

Един от ефектите при ФУ321 МС е опростяването на самия процес на производство, обясняват конструкторите.

Докато „красавицата“ -

Машината не е показвана на изложения и панаири, научи още „Трибуна Арсенал“. Което не означава, че няма да се продава. Фрезата ще бъде извадена на пазара след преминаването през всички задължителни етапи на пускането в производство.

Основната идея за пускането на ФУ321 МС е да бъде адекватни към общото състояние на фирмата и към нейната пазарна политика, да не стоим встрани от световната тенденция в това производство, която налага



От ляво на дясно: Неда Лумбева, Минчо Русенов, Христина Георгиева

та още се подготвя, се очаква и икономически ефект. Замяната на механика с електроника ще даде въз-

прототип се изпробва в цеха, вече се подготвя и пробната серия, събщи директорът на Завод 5.

избягване на металоемките машини, коментира водещият конструктор инж. Русенов.

Диана Рамналиева

Срещи

ОПАЗВАНЕТО НА СВЕТА Е НАША КАУЗА

Това твърди Велина Пендоловска, единствената казанлъчанка, завършила най-старото училище за дипломати в Европа - Дипломатическата академия във Виена

- Идваш си в България всяка година. Това наше българско лято, обаче, е по-различно: от една страна млади хора протестират, а от друга - пак млади протестират срещу протестиращите спрямо правителството. Хората са озлобени, други инертни. Как изглежда родната България през погледа на един 30-годишен човек, живеещ в Брюксел?

- Мога само лично мнение да изразя: винаги ми е много приятно тук. Може би, защото си идвам рядко. Като че ли хората, които живеят тук, не оценяват това, което има тук. Тук е по-ведро, по-спокойно, според мен, някак животът е по-нормален, това е мое лично мнение, разбира се. Що се отнася до политическия живот тук, направи ми впечатление усещането за злоба. Някак, хората са озлобени един спрямо друг и спрямо тези, които ги управляват. Осезаемо е усещането на липса на позитивни цели и положителен поглед

към бъдещето: накъде искаме да вървим и как да стигнем там. Аз не чувам подобни послания от обществения елит, от силните на деня, от тези, от които зависи визията напред. Вместо това чувам оплаквания за това кой какво от предишните не бил свършил, каква далавера е направил. Всичко това се използва за оправдание на сегашни проблеми, без да се чува и представя визията. Просто политиките ни тук не задават визията. Ето ти пример: онзи ден четох статия за Ангела Меркел, канцлерът на Германия, която вече стартира кампания за трети мандат. Нейното послание е: аз съм стабилен човек, аз ще изведа Германия напред. В този смисъл аз не съм чула български политик с подобно послание пред гражданите си. Без да е арогантен, без да е груб, с ясна концепция напред.

- Всъщност, имаше такъв политик в България - Симеон Сакскобургготски, който през 2001-ва

година каза: „Вярвайте ми, трябват ми 800 дни“. Но тези дни минаха, народът вярваше, но не се случи чудото. Или поне не се случи по начина, по който си го представяха мнозинството българи. В този смисъл, Велина, защо не сме ведри като нация българите, не вярваме открито, не мислим позитивно?

- Може би защото престанаме да чуваме позитивни послания от нашите управляващи. Само негативизъм ни залива отвсякъде. Дори, виж последните избори: то не бяха невалидни бюлетини, не беше омраза, не бяха съмнения за фалшификати. Отвсякъде те залива омраза, негативизъм, съмнения. Как се проектира надежда в такава обстановка, след като голяма част от времето на политиките е заето да се търсят и изливат компромати за техни опоненти, а не за позитивни визии? Разбира се, че е важно да се носи и отговорност за извършени престъпления и хората имат

право да знаят това, но на мен лично ми липсва тук позитивната нагласа, визия и послание. А това е важно. Защото хората са изпаднали в голямо отчаяние и апатия и не вярват на никого.

- Оправдава ли ни клишетото: всички са едни и същи, затова не вярваме в никого?

- Донякъде - да. Но все пак и личната проекция си е лична работа.

- В този смисъл има ли разлика - младите хора тук и младите от останалите европейски страни?

- Не. Няма. Ако човек си е поставил цел, то той си я следва. Особено, ако е амбициозен, образован, иска да се развива и не чака наготово. Тогава няма значение къде се намира.

- Наистина ли мислиш, че е без значение къде се намира този млад човек?

- Да.

- Как тогава да си обяс-

ним факта, от съвсем ново национално изследване, че 60% от младите хора в България искат да емигрират, но масово кандидат-емигрантите са с ниско образование и без особена квалификация? Те нямат кой знае какви шансове за развитие в Европа. Панацея ли е емиграцията, за да сбъднеш мечтите си?

- Не винаги. Познавам много млади хора, които и тук са сбъднали мечтите си. Но чужбина е шанс, наистина. При всички случаи излизането в чужбина е добре за развитието на даден човек. Особено млад. Отваря хоризонти, възможности, мултикултурната среда обогатява, но то не е гаранция за успех и по-добър живот. Всичко е въпрос на личен избор, защото познавам хора, завършили право, но отиват в чужбина и стават строители. Не знам дали това е показател за успех. Относително е.

Продължава на стр. 7

Продължение от стр. 1

КРЕДИТИТЕ ПАК НА МОДА...

В сравнение с миналия юни, обаче, фирмените бързи кредити отчитат значителен ръст от 32,4 на сто (126,6 млн. лв.).

Така, общо раздадените бързи заеми към края на юни тази година са за 1,993 млрд. лв., което се равнява на 2,5 на сто от Брутният вътрешен продукт на страната. Най-много – 28,9%, са тези със срок над 5 г. Те възлизат на 570 млн. лв., но в сравнение с година по-рано делът им пада сериозно, тогава той е бил 38,8%. На приблизително същата сума – 529 млн. лв., възлизат и заемите от 1 до 5 г. Те се увеличават с 5% на годишна база и с 6,3% в сравнение с края на първото тримесечие на 2013 година.

Най-бързите за връщане заеми – тези до 1 г., се увеличават с 11 млн. лв. за три месеца и стигат близо 300 млн. лв. От БНБ отчитат, че необслужваните кредити към специализираните фирми в края на юни се увеличават с близо 200 млн. лв. до над 595 млн. лв. в края на юни. Само за второто тримесечие на 2013 г. увеличението им е с 4,2 млн. лв.

Общо на пазара у нас работят 163 дружества, специализирани в кредитиране. Само за последните три месеца техният брой се е увеличил с 5, а в сравнение с миналия юни – с 46.

За да отпускат бързи кредити, те са набрали от различни източници 2,57 млрд. лв. От тази сума 1,291 млрд. лв. се падат на получените кредити, основната част от които – от чуждите им компании-майки.

И докато масовият българин продължава да разчита основно на кредити за покупка на жилище или друг вид по-голям харч, за който няма как да спести от заплащане, като по този начин заборчлява с години напред, то друга категория българи, макар и малцинство, продължават да богатеят. По данни също на БНБ, със 100 са се увеличи милионерите в България за 1 година и към момента те са 682-ма.

Данните на БНБ са от края на второто тримесечие на тази година. Това са хората с депозит в банка над 1 млн. лв.

Слабо увеличение на годишна база има и при депозитите между половин и един милион. Сега те са 1190 или с около 40 повече от края на юни миналата година.

Традиционно най-много са малките депозити – тези до 1000 лева. На годишна база, обаче, техният брой бележи спад.

Такива пари българинът обикновено прибира като „бели пари за черни дни“.

Трибуна Арсенал

Хроника

Обявен е конкурс за 370 вакантни длъжности за войници във военните формирования на Сухопътните войски. Най-голям е броят на длъжностите за войници в гарнизон Карлово – 133. В гарнизон Казанлък те са 102, в Ямбол – 65, в Стара Загора – 50 и в Хасково – 20. Сухопътните войски търсят механик-водачи, шофьори, зенитчици, техници и други специалисти. Търсят се също и готвачи и помощник-готвачи.

За приемане на военна служба могат да кандидатстват само български граж-



дани, завършили средни или висши училища в страната или в чужбина, не по възрастни от 31 навършени години. Кандидатите могат да подадат заявления за участие в конкурса до 11 октомври чрез структурите на Централното военно окръжие. Заявленията трябва да бъдат адресирани до командирите на 61-ва или на 2-ра механизирани бригада.

Конкурсите в различните бригади ще се проведат в периода 18-ти ноември -14-ти декември тази година.

Конкурсът включва изпит по физическа подготовка, изпит-тест за обща култура и събеседване. Кандидатите за войници, спечелили конкурса, се приемат на военна служба, ако към датата на сключването на договора за военна служба не са навършили 32 години.

Обявата за провеждането на конкурса за войнишки длъжности е публикувана в интернет-страницата на Министерството на отбраната www.mod.bg.



отчете по традиция Община Казанлък. За първи път тази година дарове за 7-годишните ученици осигурява и кабелен оператор „Би Би Си Кейбъл“.

725

са първокласниците в Община Казанлък, които тръгват на училище.

Най-многобройна ще е армията на първолаците в ОУ „Георги Кирков“, където те са 5 паралелки или 107 деца. По традиция все по-рехави стават първолашките редици в селата. Малцина са първокласниците и в училищата в двата града извън Казанлък – Шипка и Крън, където те са съответно 10 и 12. Първият звънец тази година бие с ден по-късно – на 16-ти септември от 9 часа – за всички учебни заведения от общината.

С армагани за първолаците ще се

Продължение от стр. 1

...ПО-СВЕТЛО В КАЗАНЛЪК

Като част от плана за възстановяване на уличното осветление в квартал „Васил Левски“ в най-скоро време предстои възстановяване на осветлението и в района на блоковете 7,8 и 9, където осветлението не функционира от времето на социализма. За целта Общината трябва да закупи 6 паркови осветителни тела.

Съвсем скоро светло ще стане от източната страна на хотел „Казанлък“, в близост да такси-стоянката.



Момент от ремонтните дейности на ул. „Иван Вазов“

Сред останалите места, включени в плана за възстановяване на осветлението, са заходът към Художествената гимназия и други проблемни места.

Паралелно с възстановяването на неработещите осветителни тела се извършва и обезопасяване на липсващите капаци по стълбовете за улично осветление.

За всички проблеми, свързани с уличното осветление и светофарната уредба в Казанлък, гражданите могат да подават сигнали и да информират на телефон: **0886 322 279** от 08,30 до 17,30 часа всеки делничен ден.

Ако в светлата част на деня се забележат от гражданите работещи тела по осветителната мрежа, да не се прибързва със заключение, че има нередност, а да се потърси информация на посочения телефон., за евентуални ремонтни или профилактични дейности, заявиха представители на звеното.

По време на възстановителни работи по уличното осветление в светлата част на деня е възможно на някои места за определено време да работят някои от осветителните тела. Това не е свързано с небрежност или немарливост от страна на служителите, а с тестова работа по мрежата, заявиха представители на звеното.

Паралелно с това, скоро на територията на Казанлък ще има нова електронна система за централизирано управление на уличното осветление в Казанлък, посредством персонален компютър. Системата е разработка на двама млади казанлъшки инженери по електроника и компютърни системи и технологии, възпитаници на Техническия университет в София и филиала му в Пловдив.

Една от основните цели на новата разработка е намаляване на разходите за консумирана ел. енергия от уличното осветление чрез оптимизирано управление.

Избраните места за тест на новата система са в района на бул. „Розова долина“ и бул. „Ал.Батенберг“. Интернет връзката за новата система се осигурява безвъзмездно от местния кабелен оператор „Би Би Си Кейбъл“.

При успешни тестове на новата система предстои изготвянето на цялостен Бизнес-план за инвестициите, необходими при въвеждането ѝ в експлоатация.

Трибуна Арсенал



козметични продукти дари и фирма „Лема“- Казанлък.

До 2-ри септември в китайския град Хон Конг трима възпитаници от школата по живопис към ОДК „Св. Иван Рилски“ с ръководител Галина Иванова участват в първия Международен фестивал на детската рисунка. Във фестивала участват 20 школи от цял свят, с над 12 хиляди изпратени рисунки за предварителната селекция.

Младите казанлъшки художници рисуват 7 дни в Китай с качествени материали, закупени от Община Казанлък. С отпуснатите средства е изработен специален плакет с роза /символ на града и Долината/, който ще бъде подарен на организаторите от името на Община Казанлък. Сувенири и

Велина Пендоловска:

Продължение от стр. 5

ОПАЗВАНЕТО НА СВЕТА Е НАША КАУЗА

- Ти си тази, която в Европейската комисия пряко е отговорна за ежегодния доклад на газовете с парников ефект. Доклад, който ЕК подава до ООН. В този смисъл човечеството преодоля ли голямата опасност да загине от неразумност си дейност?

- За съжаление, проблемът, наречен „промени в климата“, не сме го избегнали. Той е колосален и хората често не си дават сметка за неговите мащаби. Този проблем се дължи на изменението на температурата на Земята поради промяна в нейния състав. Човечеството от началото на индустриалната революция досега бълва огромно количество газове с парников ефект, предимно въглероден двуокис. Това става при всяко горене на полезни изкопаеми: въглища, нефт, природен газ. Последните данни на ЕС са за 2011 г. и показват, че сме „избълвали“ над 4 милиона тона въглероден двуокис във въздуха. Въглеродният двуокис не е замърсител от типа на серните окиси, но натрупването му в атмосферата води до промяна на състава ѝ и се засилва парниковият ефект. Атмосферата действа като едно одеяло на планетата, така че да няма супер резки амплитуди, като на Венера например: разлики от 100 градуса плюс и минус, а се запазва някаква нормална амплитуда в температурните разлики. Това влияе и на хората, на целия жив организъм на планетата. Промяната на тези газове в атмосферата съответно води и до промяна и повишаване на температурните разлики, стига се до глобалното затопляне. То, обаче, не е равномерно и повсеместно. Затова е по-коректно да се говори за промени в климата. Миналата година станахме свидетели на температури от минус 30 градуса в България. Обострянето на температурните разлики в сезоните е също част от глобалното затопляне. По друг начин се движат циклоните и антициклоните и това води до съответните промени в климата. Няма спор в научните среди, че процесът на глобалното затопляне е задействан. Спорът е къде и кога ще се проявят тези промени в климата. Вече е факт разтапянето на ледници и ледникови шапки на полюсите, това води до повишаване нивата на Световния океан, което пък от своя страна заплашва големи крайбрежни градове като Шанхай, Ню Йорк и други от потапяне. Увеличаването на температурата на Световния океан променя на свой ред живота в него заради повишаването на киселинността на водата като следствие от затоплянето. Глобалното затопляне увеличава и пустинните райони в света, т. нар. диверсификация. Следствие от него са и намалените водни ресурси в света, което в близко бъдеще ще бъде глобален проблем.

- От какво трябва да се страхуваме в следващите 10 години? Кой ще е най-острият ни проблем в екологично отношение?

- Комплексни са нещата. В света съществува т. нар. Международен панел за промени в климата. В неговия състав влизат над 2 хиляди учени от различни специалности от цял свят. Тяхна задача

Тя е на 31 години и е сбъднала момичешката си мечта: да работи в мултикултурната среда. Повече от десетилетие на практика Велина е гражданин на света, в търсене на най-доброто място, където да реализира себе си.

От две години е служител в Генералната дирекция на ЕК „Действия за климата“, където отговаря за Годишния доклад на ЕК до ООН за емисиите на газове с парников ефект. Преди да заеме високопрестижната и много отговорна работа, Велина преминава поредица стажове в различни европейски институции. Стажувала е в Европейската статистическа служба в Люксембург - Евростат, в отдела за енергийна статистика, в Организацията на ООН за индустриално развитие. Година време прекарва в Казанлък като преводач в японската доброволческа агенция Джайка.

Възпитаничка е на казанлъшкото ОУ „Мати България“, а след това на Априловската гимназия в Габрово. Завършила е университета в Плимут, графство Девън, Англия, където учи международни отношения и политика.



Тя е една от малкото българи и единствен гражданин на Казанлък завършила най-старото дипломатическо висше училище в Европа - Дипломатическата академия във Виена. Престоя си там определя като „много полезен, обогатяващ и интересен“. На дипломирането ѝ лично присъства пълномощният министър на България във Виена.

В Генералната дирекция на ЕК за климата Велина е от 5-мата българи от общо 200 служители в дирекцията. Харесва работата си, защото ѝ дава възможност да контактува с много и различни хора.

В свободното си време обича да пътува. Владее английски, немски и френски езици.

Отвъд сериозните неща признава, че не е от ранобудните, както и че винаги е вънлуващо завръщането у дома.

С Велина разговаряме в една от кратките ѝ паузи от ваканцията в България, разкъсана между срещи с най-близките и триденното море. В началото на септември родената на 21-ви май Велина отново се потапя в проблемите на глобалното затопляне и сериозната работа в ЕК.

е да изготвят доклад за глобалното затопляне. С интерес очакваме догодина 5-я такъв доклад - за това: къде сме стигнали в процесите по изменение на климата вследствие на глобалното затопляне. Те трябва да кажат кои са големите опасности. И в тях винаги се констатира, че човечеството не прави достатъчно за оцеляването си в този смисъл. Ето само един пример: 28-те страни от ЕС произвеждат около 11% от емисиите на парникови газове. А общото им количество е 4 милиона тона. Най-големите производители на такива газове, за съжаление, са САЩ и Китай - две велики икономики.

В Международната конвенция на ООН и Протокола от Киото за промените в климата и съответните цели и конкретни параметри за намаляване на емисиите на газовете с парников ефект се казва, че Европа трябва да намали тези газове до 8% спрямо нивата от 1990 година. Ние това сме го изпълнили почти. По последни данни, 27-те страни-членки са намалили емисиите си с 18% спрямо нивата от 1990 година, макар че тогава подписали Протокола са били 15 страни-членки на ЕС. Пак казвам: 500 милиона души от ЕС с цялата наша индустрия, с нашето ниво на развитие сме отговорни за 11% от тези вредни емисии. В същото време развиващите се страни - Индия, Бразилия Южна Африка се разрастват в икономически план. Колкото повече се разраства тяхната индустрия, толкова повече вредни газове отделят. Но, за съжаление, тяхното становище е, че те са развиващи се страни и на тях не може да им се спира развитието, само защото имат такъв проблем с вредните газове. За щастие, през 2011 година в град Дърбан, Южна Африка, по време на международните преговори за промените в климата се прие т. нар. Платформа от Дърбан, според която до 2015 година трябва да се приеме нов договор към Конвенцията на ООН за промените в климата, подобен на Протокола от Киото, който да обхваща страните от целия свят. Без разделението между страните на развити и развиващи се. Плановите са той да се приеме през 2015 година и да влезе в сила през 2020 година, с 5-годишен срок за ратификация. Това означава, че от 2020 година целият свят следва да взема мерки по опазване на климата.

- По този повод - как вие в Генералната дирекция по промените в климата реагирате на всичко това? Какъв е вашият конкретен принос и пример в това отношение?

- Ще ти кажа нещо простичко. Всеки човек на практика може да ограничи производството на вредни емисии в атмосферата. Примерно, като не работи телевизорът, да се изключва от контакта, защото онова червено копче, което свети, на практика консумира ток. Уж е малко, но за цяла една година това е много. Да гасим осветлението в стаите, в които не сме. Особено в нашата страна сме много мотивирани да пестим ток. Да не се ползва асансьор, а да се ходи по стълбите, изолациите на домовете също са много важно нещо. Особено изолациите на таван, а хората често го пропускат. Обикновено се изолират стените, а се пропуска тавана, а това е особено важно. Пести се много енергия по този начин. Разбира се, всичко това е свързано и с големи първоначални инвестиции, но в името на по-доброто ни бъдеще си струва. Санитарното на жилищата също остава много важно. А как пестим

ние: в нашата дирекция и в цялата ЕК има т. нар. система за екоодит. Целта е да се намалят всички разходи като консумация, вкл. и хартия. Водата също. Автомобилите - те също са важни. Те трябва да са по-икономични. В много държави има и субсидии за купуването на автомобили с по-ниски емисии. Вече има и специални разпоредби, касаещи новите автомобили, в които е посочено колко грама въглероден двуокис на километър следва да се отделят. Това е европейска директива за намаляване на емисиите от новите автомобили. Беше 120 грама на килограма за марката, вече се работи на 90 грама за километър. Ако това не бе наложено като регулативна мярка на автомобилната индустрия, нямаше да се появят и новите изобретения. Защото след тези ограничения изведнъж тази индустрия започна да вади страхотни изобретения. Ако се очакваше само това да се случи на база търсене, нямаше да стане. Вече има невероятни икономични в това отношение коли. Вече започна да навлиза за средния клас автомобили трилитров двигател, нещо невъзможно допреди няколко години. Новите коли, които сега се произвеждат, са от този калибър - 3 литра на 100 километра.

- В този смисъл: апокалипсисът отложим ли е или е неотменим?

- Разбира се, че е неотложим. Втората част на политиката, свързана с промените в климата, е адаптацията. Следва, обаче, да сме наясно, че някои от промените в климата няма как да се избегнат и те вече се случват. Как ние ще се адаптираме към тях е важният въпрос. Това важи за всички сектори на човешката дейност - земеделие, водни ресурси, животински свят. От тази година в европейски план бе приета Европейска стратегия по адаптация. Една от основните точки в нея е развитието на местни програми за адаптация, свързани с неотложимите промени в климата. Защото тази адаптация се осъществява на местно ниво. Това е и най-важната адаптация. Защото всеки район е специфичен. И в тази посока трябва да работят европейските страни. А що се отнася до неотменимостта на процеса, наречен от някои апокалипсис, то се надявам да избегнем най-лошите неща от него. Но част от процесите вече са стартирани и няма как да се върнем назад. А философията от рода на „това ще стане след 100 години, няма какво да се замислям“ е убийствена за човечеството. Опазването на света е наша обща кауза. Не може философията „след нас и потопа“ да е философия на днешното време. Това убива.

Деляна Бобева

РОМИ ШНАЙДЕР

НАЙ-ХУБАВОТО НЕЩО, ИЗНАСЯНО НЯКОГА ОТ АВСТРИЯ, СЛЕД ВАЛСА

Светкавична слава. На 16 г. Роми Шнайдер изпреварва десетки звезди и се превръща във всеобща любимка на Европа. Още преди да се развие големият ѝ талант, името ѝ е легенда. Наречена е най-хубавото нещо, изнасяно някога от Австрия, след валса. Роми, обаче, нарича пълни глупости цялата прекалена суета около името ѝ.



Филмът "Когато белите люляци цъфтят" има зашеметяващ успех. Шнайдер става изключително известна с главната роля във филмите за обичаната австрийска императрица Елизабет - Сиси. Към Роми започнали да ваят предложения от всички страни. Но истинската международна слава ѝ застига, след като се мести във Франция.

Овации в Париж. „Опитах се да избягам не само от професионалните окови, но и от познатите неща... това просто беше шанс за нов живот...“, казва Роми. Талантът ѝ е толкова впечатляващ, че я канят да играе в Театър дьо Пари, когато е едва на 20 и без да знае езика. Роми се справя блестящо и с това изпитание. Славата ѝ продължава да расте заедно със сътрудничеството ѝ с режисьори като Лукино Висконти, Клод Соте, Клод Шаброл и Орсън Уелс.

Ален Делон - мярката ѝ за живот. Тя го среща по време на снимките на „Кристин“ през 1958 г. Те са от два различни свята: Роми е момиче от осигурено семейство, а той – „син на улицата“, презираещ хора като нея. На снимачната площадка постоянно се карат, тя с нежелание играе в сцените, в които трябва да се целуват. Но скоро омразата отстъпва пред ярко чувство - любовта. То пламва изведнъж и е взаимно. Роми диша чрез Ален и живее за него. „Денят, в който спра да ти вярвам, ще бъде последният в живота ми“, - Роми Шнайдер ще повтаря тази реплика от филма през целия си живот. Франсоаз Саган си спомня: „Ален беше мъжът на живота ѝ и Роми би дала всичко на света, за да стане негова жена“.

Но той има негативно отношение към брака. Сгодени са 4 години, но съпруга на Делон тя не става. Година след като Ален я напуска, Роми с горчивина научава от вестниците, че той се е оженил и има син. Това става в момент, когато Роми продължава да живее само за него. След раздялата им тя прави опит за самоубийство. За нея тази загуба е толкова голяма, че ѝ се налага отново да се учи да живее. Но вече без Ален.

Ален прави от нея Жена. Висконти - Актриса. Преди да започне да се снима в негови филми, Шнайдер играе с Делон след раздялата им в постановката на Висконти "Колко жалко, че си развратница!" Премиерата жъне огромен успех. "Днес ти си кралицата на Париж, моята кралица!" - възкликва Делон.

Тя се радва и на кратък „флирт“ с Холивуд, по

време на който играе с Джак Лемън, Питър О`Тул, Питър Селърс и Уди Алън.

Мейен превръща живота ѝ в ад. Когато известният немски актьор и режисьор Хари Мейен и Роми Шнайдер се срещат, той е на 41, тя - на 27. Тя почувствала, че може да изживее с него целия си живот... Но и на това не било писано да се сбъдне... През 1966-та се ражда синът им Давид. Роми му се отдава изцяло. За разлика от Ален, Хари дава на Роми сигурност. Но не задълго. След филма "Басейнът", в който съдбата отново я среща с Делон, плъзват сплетни. „Обичаме се точно по сценария“, - смеят се Роми и Ален, отговаряйки на репортерски въпроси. От ревност ос-

Розмари Магдалена Албах-Рети - Роми Шнайдер, е родена през 1938 г. във Виена в семейство на потомствени артисти. Тя е една от най-обожаваните актриси на нашето време, с ярка следа в киното, с театрални роли и много изяви в телевизията. Снимала се е в 60 филма, сред които: „Когато белите люляци цъфтят“, „Сиси“ – три филма, „Фойерверк“, „Катя“, „Басейнът“, „Кой?“, „Нещата от живота“, „Мадо“ и др. Носителка е на наградата „Сезар“ за най-добра актриса за 1976 г. и 1979 г. Личният живот на легендарната звезда е поредица от смазващи загуби: разделя с любовта на живота си Ален Делон, погребва мъжа си и 14-годишния си син. Прави опит да преодолее нечовешката болка, но сърцето ѝ не издържа... Умира през 1982 г.

кърбеният съпруг превръща собствения си живот и този на Роми в ад. След 9-годишен семеен живот бракът им е разтрогнат. Роми отново е свободна, сама и нещастна. Но намира сили да живее. Заради сина си... Шест години по-късно Хари се обесва в дома си в Хамбург.

„Спасение“ от угнетяващата самота. След срещата си с Висконти Роми почти винаги играе съвременна европейска независима жена, стремяща се да излезе от задънена улица. След като Мишел Пиколи се снима с нея в три поредни филма, казва: "Тази актриса направо си одира кожата сама..." Това тя прави и в живота, който за нея се превръща в кошмар. Неочаквано я връхлита страшна болест, с пристъпи на болка. Тя започва да пие и все по-често прибегва до успокоителни. Това я спасява, но за кратко. Лутането в този затворен кръг - синът ѝ, киното, презентациите, фестивалите, журналистите - не престава.

Даниел Биасини. Преданият ѝ секретар е до нея в най-тежките ѝ минути. Като Делон, той имал независим характер, чувство за хумор и свой начин да обича. В дневника си Роми пише: "Даниел Биасини е единственият човек след Ален, който с радост ме прави жена". Двамата се женят. Тя е на 37, той - на 28. И въпреки, че това не е истинска любов, в нея се пробужда чувствеността, тя изпитва привързаност. Бракът им трае 6 години. Даниел започва да се отнася към нея като към източник на благополучие. Тя обаче много иска да бъде щастлива с него. Но...случва се нещо ужасно.



Отново заедно на екрана във филма "Басейнът" (1969)

„Аз съм една нещастна жена“. Синът ѝ Давид загива нелепо през 1981-ва. Домът им е обграден от висока стена с железни колове. Веднъж вратата била заключена, момчето решава да се прехвърли през оградата и се наизва на колове... Погребението на Давид организира Ален Делон. Роми Шнайдер не може да разбере с какво е разгневи-

Юбилей

За красивите и мъдри години,
За целия споделен път,
За прекрасните мигове,
За всеотдайността,
За големия юбилей!



Честита годишнина
на скъпата
ни колежка от
Икономическия отдел
на Завод 2/ цех 105
**Пенка Вичева
Христова!**

С уважение и благодарност за оставената
диря и с пожелание за здраве, дълголетие,
прекрасни мигове с близките и безценни дни
на радост и щастие!

Колегите от
Икономически отдел на Завод 2

ла Бог... Животът губи смисъл за нея... Няколко дни преди трагедията актрисата заявява пред журналисти: „Стига сте ме наричали Сиси! Нямам нищо общо с нея отдавна. Казвам се Роми Шнайдер и съм една нещастна 42-годишна жена...“

Верният Лорен Петен. Какво още може да загуби? Освен самата себе си... Роми прекрасно разбира, че е на границата. И тя оставя събитията да се развиват от само себе си... И те се развиват. В живота ѝ се появява друг млад мъж – продуцентът Лорен Петен, който я спасява от самотата и тъгата. Ражда им се дъщеря - Сара, но Роми си прави извод, че семейният живот не е нейната съдба. Верният и влюбен Лорен е с нея, когато ѝ правят много тежка операция. Той е с нея и когато тя се опитва да заглуши болката с алкохол и наркотици и нито ден не я оставя сама. Но нито вниманието, нито нежността му могат да ѝ помогнат.

Филмът-посвещение. Последният ѝ филм е "Минувачът от Сан Суси". Преди гибелта си Давид прочита сценария и казва, че много иска майка му на всяка цена да изиграе ролята на жената, спасяваща 12-годишното момче, чиито родители са убити от нацистите. Роми не може да не изпълни желанието на сина си. Тя влага в тази роля всичко, което все още е останало в ранената ѝ душа. Посвещението е: "В памет на Давид и неговия баща".

Роми Шнайдер живее като в транс. И трагичната развръзка не закъснява...

Краят идва на 43. На 29 май 1982 г. Роми и Лорен се прибират у дома след вечеря в един парижки ресторант. Тя се затваря в стаята си и пуска плоча с музика на Бах. Рано сутринта Лорен я заварва легнала в хола. Мъртва.

Официалното съобщение е, че е починала от разрыв на сърцето. Смъртта е била естествена и бърза. Но мнозина и до днес смятат, че отчаяната актриса сама е сложила край на живота си.

В дома ѝ идват най-близките ѝ приятели. Всички носят по 43 рози... На толкова е тяхната Сиси. „Котидиен дьо Пари“ пише: „Роми Шнайдер си отиде от огромна умора от живота“. Седмица по-късно „Пари мач“ публикува епитафия от Ален Делон „Сбогом, моя кукличке“, в която той пише: „Да, заради мен сърцето ти спря да бие. Заради мен, защото преди 25 години ме направиха твой партньор в „Кристин“.

В нейна памет испанският режисьор Педро Алмодовар създава филма „Всичко за майка ми“.

Мария Рашкова

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnaliieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12, e-mail: mvrashkova@abv.bg